

uden at de var tegnede. Kontrakttegningen havde den absolutte Fordel, at man derved fik et sikkert Overblik over, hvor mange Svin man kunde faa, og derefter kunde fordele Flæsket til Forbrugerne. Naar vi fra Socialdemokratiets Side den Gang gik med hertil, var det, fordi vi overhovedet vilde være med til at gøre alt, hvad der kunde gøres, for at Produktionen af Flæsk kunde forøges saa stærkt som muligt, og for at man kunde tilfredsstille Befolkningens Forventninger om til Stadighed at kunne faa i alt Fald noget Flæsk under de overordentlig vanskelige Kødforhold.

Nu udløber denne Bemyndigelse, og det foreliggende Lovforslag tager da Sigte paa at give Ministeren Bemyndigelse til at fortsætte paa samme Maade endnu i 3 Maaneder. Jeg skal straks sige, at vi fra vor Side vil gaa med til at støtte dette Lovforslag, men jeg skal dog gøre et Par enkelte Bemærkninger. I § 1, som bestemmer, at Bemyndigelsen gives for Tiden fra 1. Juni til 1. September, staar samtidig, at Prisen nu skal forhøjes fra 2 Kr. 80 Øre til 3 Kr. Forudsætningen for Fastsættelsen af Prisen 2 Kr. 80 Øre var, at dette skulde være den virkelige normale Pris. Der var jo mellem de sagkyndige, da denne Pris blev fastsat, forskellige Uoverensstemmelser. Adskillige Producenter mente, at det var en ganske udmærket Forretning at producere Flæsk til 2 Kr. 30 Øre pr. kg, svarende til en Kornpris af 23 Kr. Fra anden Side blev det stærkt fremhævet, at det først blev en Forretning, naar vi kom op til 28 Kr. i Kornpris eller 10 Gange 2 Kr. 80 Øre. Hvis den sidste Forudsætning var rigtig, kan jeg ikke se bedre end, at den nu foreslaaede Forhøjelse til 3 Kr. er naturlig, idet Produktionsvanskelighederne og Prisforhøjelserne paa adskillige Ting nu sikkert er saa store, at det kan forsvares at gaa op paa 3 Kr. Ud fra den samme Forudsætning, som vi handlede ud fra sidst, kan vi altsaa ogsaa nu give vor Tilslutning til Forslaget.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om der ikke er en lille Modstrid mellem § 1 og første Del af § 2. I § 1 hedder det nemlig, at „Indenrigsministeren bemyndiges til i Tiden fra 1. Juni til 1. September d. A. at garantere de Producenter, der leverer Svin til Svineslagterierne, en Pris af 3 Kr.“ Man faar deraf det Indtryk, at alle Producenter, der leverer Svin til Slagterierne efter 1. Juni, skal have 3 Kr. Men i § 2 staar der, at „Indenrigsministeren bemyndiges til at garantere den i § 10, første Stykke, i Lov af 1. November 1918 omhandlede Pris af

2 Kr. 80 Øre pr. kg slagtet Vægt for Svin, der leveres til Slagterierne i Henhold til Kontrakt med Producenterne uanset, om Svinene leveres i Juni Maaned dette Aar“. Det forekommer mig, som om man dér siger, at de, der leverer kontrakttegnede Svin, vedblivende kun faar 2 Kr. 80 Øre, hvorefter jeg har det Indtryk af § 1, at alle Svin efter 1. Juni skal betales med 3 Kr. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister om at give en lille Forklaring derpaa.

Med Hensyn til den sidste Del af § 2 bemærker jeg, at det jo har været saaledes, at de Svin, der ikke var kontrakttegnede, kun betales med 2 Kr. 30 Øre, men det foreslaas nu, at Svin, der er leverede fra 1. November til 1. Juni, skal have en Slags Efterbetaling og betales med 2 Kr. 80 Øre. Jeg slutter mig gerne dertil. Jeg har ikke nogen Sinde været glad for, at der var to Priser for Levering af Svin. Det vækker altid Mistillid ude omkring, naar den Mand, der bor paa den ene Side af Grøften, faar 2 Kr. 80 Øre, medens en anden Mand paa den anden Side kun faar 2 Kr. 30 Øre pr. kg.

I Bilag I staar der, at Fællesudvalget mener, at „selv med rigelige Tilførsler af Majs eller andet Foderkorn i Sommerhalvaarets sidste Halvdel vil den forhaanden-værende Svinebestand ikke kunne afgive en væsentlig større Flæskeproduktion, end Tilfældet var i de tilsvarende Maaneder i 1918“. Og det oplyses derefter, at i Juli 1918 var det kun 50 g ugentlig pr. Individ og i August og September endda kun 19 g. I Bemærkningerne til Lovforslaget staar der derimod, at Sandsynligheden taler for, at man er i Stand til at rationere 200 g Flæsk ugentlig pr. Individ indtil Slutningen af Juli Maaned. Indtil jeg faar andre Oplysninger, haaber jeg naturligvis paa, at dette maa være rigtigt; men der er her, synes jeg, en Forskel mellem Fællesudvalgets Udtalelser og Bemærkningerne til Lovforslaget. Og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorpaa Angivelserne i Lovforslagets Bemærkninger beror. Thi det vilde ikke være heldigt, om man kunde risikere, at det, naar man var kommet en lille Tid hen, viste sig, at man ikke kunde give Befolkningen de 200 g Flæsk. Kan man imidlertid give de 200 g i alle tre Maaneder, skal jeg, hvor store Betænkeligheder jeg end har mod Lovforslaget fra Forbrugernes Standpunkt, gaa med til at anbefale det. Det vilde være meget lidet heldigt, om man, naar man var kommet lidt ind i Kvartalet, maatte sige til Forbrugerne: Vi kan ikke levere 200 g, I maa nøjes med